ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Από την φεμινιστική συλλογικότητα **Sabbat – Burn the Rich not the Witch**

Σχετικά με τις καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση και βιασμό απο την Σοφία Μπεκατώρου, την Μαρίνα Ψυχογιού, την Μάνια Μπικόφ και την Ραμπέα Ιατρίδου

Η Σοφία Μπεκατώρου, χρυσή ολυμπιονίκης στο άθλημα της Ιστιοπλοΐας, αποφάσισε πριν λίγες μέρες να σπάσει τη σιωπή της. Σε ημερίδα που διοργάνωσε το υφυπουργείο Αθλητισμού, κατήγγειλε το βιασμό της από παράγοντα της Ιστιοπλοϊκης Ομοσπονδίας πριν από 23 χρόνια.

Μεταξύ άλλων είπε τα εξής: «Του είπα όχι, του επανέλαβα ότι δεν θέλω να προχωρήσω και εκείνος με ψεύτικα γλυκόλογα έλεγε ότι δεν είναι τίποτα κάνοντας χιούμορ. Έλεγε ότι θα σταματήσει αν δεν το θέλω, όμως δε σταμάτησε ότι κι αν του έλεγα. Κλαμένη και ντροπιασμένη έφυγα από το δωμάτιο όταν αυτός ολοκλήρωσε και σηκώθηκε από πάνω μου. Γύρισα στο δωμάτιο μου όπου η συναθλήτρια μου κοιμόταν ανυποψίαστη».

Το όνομα του βιαστή είναι Αριστείδης Αδαμόπουλος. Κατέχει πολλές ευυπόληπτες θέσεις, μεταξύ άλλων, αυτές του αντιπρόεδρου της ελληνικής Ιστιοπλοικής Ομοσπονδίας, του εκπρόσωπου της ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, του προέδρου του ναυτικού ομίλου στην Ραφήνα, αλλά και του αντιπροέδρου της τοπικής οργάνωσης στη ΝΔ Ανατολικής Αττικής.

Η Σοφία άνοιξε θαρρετά τη συζήτηση για τη σεξουαλική κακοποίηση και βία στο χώρο του αθλητισμού, κάτι που έδωσε θάρρος και σε άλλες αθλήτριες (τη Μαρίνα Ψυχογιού, τη Μάνια Μπικόφ και την Ραμπέα Ιατρίδου) να καταγγείλουν πως έχουν πέσει θύματα σεξουαλικής παρενόχλησης από γιατρούς και παράγοντες της Ομοσπονδίας.

Στο χώρο του αθλητισμού, αλλά και όχι μόνο, άνδρες σε θέση εξουσίας αντιμετωπίζουν τα γυναικεία σώματα ως αντικείμενα με ανταλλακτική αξία. Οι γυναίκες εκβιάζονται καθημερινά ώστε να ικανοποιούν τις σεξουαλικές επιθυμίες ανδρών με εξουσία που γνωρίζουν ότι ο φόβος τους εξασφαλίζει την σιωπή τους. Αυτή είναι μια κανονικότητα τόσο βαθιά ριζωμένη στην εθνοπατριαρχική κοινωνία που ζούμε, που κάθε γυναίκα που έχει υποστεί βιασμό, σεξουαλική κακοποίηση ή παρενόχληση και καταγγείλει κάτι τέτοιο ξέρει ότι θα υποστεί σοβαρές συνέπειες στη καριέρα της, θα την διασύρουν δημόσια, θα την αμφισβητήσουν και θα τη κακοποιήσουν για δεύτερη φορά.

Κάτι αντίστοιχο έκανε με τη πρώτη της δήλωση, η Ομοσπονδία Εθνικής Ιστιοπλοΐας, που χαρακτήρισε το βιασμό μιας γυναίκας ως «δυσάρεστο περιστατικό» και ζητούσε το όνομα του βιαστή για να πειστεί. Μιλάμε για μια Ομοσπονδία που συγκαλύπτει διαρκώς αντίστοιχα περιστατικά που μέχρι τώρα συζητιούνταν σε μικρά πηγαδάκια και δεν έπαιρναν πότε τη μορφή της δημόσιας καταγγελίας. Με θράσος την εγκαλεί που δεν μίλησε νωρίτερα και της κουνάει το δάχτυλο για το τι θα έπρεπε να κάνει.

Την ίδια λογική αναπαράγουν και χιλιάδες χρήστες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης που κάνουν το μεγαλύτερο ξέπλυμα κακοποιητικού λόγου και «αναρωτιούνται» γιατί το κάνει τώρα και ποια μεγάλη δολοπλοκία κρύβεται από πίσω. Δυστυχώς, όλοι αυτοί αναπαράγουν τη κουλτούρα του βιασμού που δεν αναγνωρίζουν ευθύνες στο θύτη αλλά πάντα στο θύμα.

Κόντρα στο victim blaming, αυτές οι γυναίκες καταγγέλλουν αυτά τα περιστατικά όχι γιατί πιστεύουν ότι θα αποδωθούν ευθύνες στους θύτες, όσο για να συμβάλλουν ουσιαστικά στη δημιουργία ενός ασφαλούς χώρου για όλες τις γυναίκες που υποστούν κάτι παρόμοιο στο μέλλον. Κάτι που ακόμα και σήμερα δεν έχει κάνει η Πολιτεία, αγνοώντας τα τεράστια ποσοστά έμφυλης βίας, ειδικά μέσα στη καραντίνα, αλλά ούτε και η δικαστική εξουσία βγάζοντας λάδι σωρηδόν βιαστές και καταδικάζοντας γυναίκες σε αυτοάμυνα.

Στεκόμαστε δίπλα στην Σοφία, στη Μαρίνα και σε κάθε γυναίκα που έχει υποστεί κακοποίηση. Σε αυτές που βρήκαν το θάρρος να καταγγείλουν και σε αυτές που ζουν ακόμα στη σιωπή με το τραύμα τους.

Αδερφή μου εγώ σε πιστεύω. Ποτέ πια καμία μόνη!